

இலக்கியங்கள் மற்றும் புராணங்களில் தேர்

முனைவர் வே.லதா

இணைப் பேராசிரியர் (ம) துறைத்தலைவர்
சிற்பத்துறை, தமிழ்ப் பல்கலைக்கழம், தஞ்சாவூர்.

“ரதம் தேவமயம் தேவமயம் விர்ப்ர சர்வதே மயம்”

ஆய்வுச் சுருக்கம்

தேர் அல்லது இரதம், இறைவனின் திருவுருவமாக கருதப்படுகின்றது. தேரின் முழுவதும் அனைத்து இறை வடிவங்கள் நிறைந்து இறை சக்தியினையும், ஆற்றலையும் உலாவாக வீதிகளில் வலம் வந்து பக்தர்களை காக்கும் சக்தியாக இருந்திருக்கின்றது.

இத்தேரினை வடிவமைக்க அளவுகள் மற்றும் எண்ணிக்கைகள், தொழில்நுட்பங்கள், தொழில் நுட்ப வல்லுநர்கள் பங்களிப்பு இன்றியமையாததாயிருந்துள்ளன. இவைகளை இலக்கியம், புராணங்கள், நூல்கள் மற்றும் காலங்கள் தோறும் தேரின் பயணங்களை ஆராய்வது.

முன்னுரை

கோயில் தேரின் விளக்கத்தின் வரிகளின் தொடக்கம் விஷ்ணு தத்துவ சம்ஹிதையில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. “தேர்” பிரபஞ்சத்தின் அடையாளமாக கருதப்படுகின்றது. கோயில் தேர்களின் முக்கியத்துவம், கடவுள் அமைவிடம் மற்றும் யாகங்கள் பற்றி விஷ்ணு சம்ஹிதை விளக்குகின்றது. தேர் ஸ்தூலமாக கருதப்படுகின்றது. அதாவது பூமியின் தன்மையை பெற்றிருப்பதாகும். புராணங்கள், சிவபெருமான் திரிபுராந்தகராக திரிபுர அசுரர்களை சம்ஹரிப்பதற்கு பூமித்தாய் தேரினை அருளியதாக கூறப்படுகின்றது. நான்கு யானைகள், நான்கு பூதங்களும் தேரினைத் தாங்குவதாக அமைந்திருக்கின்றன. ரிக்வேதத்தில், குறிப்பிடும் போது பிரபஞ்சமும் தேரினைத் தாங்குவதாக அமைந்திருக்கின்றன. ரிக்வேதத்தில், குறிப்பிடும் போது பிரபஞ்சம் தோன்றிய போதே இரதபிரதிஷ்டையும் உருவானதாக கருதப்படுகின்றது. ஆகவே கோயில் தேர் (இரதம்) பிரபஞ்சத்தின் அடையாளமாக எண்ணப்படுகின்றது, மேலும் நம்பிக்கையாக ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகின்றது. தேர் வடிவம் பெறுவது பிரம்மாவாகிய முழுமுதல் கடவுளான பிரபஞ்சத்தின் மும்மூர்த்திகளுள் ஒருவரான பிரம்மனிலிருந்து உருவானதாக கருதப்படுகின்றது.

தேர் – பொருள் விளக்கம்:

தேர், வடமொழியில் இரதம் எனப்படுகின்றது. “தெற்றி” என்பதிலிருந்து வந்துள்ளது. “உயர்ந்த” எனும் பொருள். இத்தோ – ஆரியர்கள் மொழிகளில் இரதம், கோயில், கோயில் தேர் பாலி மொழியிலிருந்து பெறப்பட்டது. இரதகா என்பது பிராகிருத மொழிலிருந்து பெறப்பட்டது. ரிவா அல்லது ரௌரா என்பது சிங்களத்திலிருக்கிறது. ரேஹ்ரா அல்லது ரிஹரா என்பது பஞ்சாபிலிருந்து பெறப்பட்டது. ரஹ்ரு அல்லது ரௌ்ரு என்பது இந்தி மொழியில் கூறப்படுகின்றது.¹

திராவிட மொழிகளில் தேர், தேரு என்பதிலிருந்து வந்ததாக கூறப்படுகின்றது.

ISSN:2582-9513

Pranav Journal of Fine Arts

(A Peer Reviewed Quarterly Online Journal)

மானசாரத்தில் இரதங்கள் கடவுள்கள், பிராமணர்கள், அரசர்கள் செல்வதற்காக பயன்படுத்தப்படும் வாகனமாகும் என்று குறிப்புகள் இருக்கின்றன. கடவுள்கள் வலம் வருதல், சமயம் மற்றும் வழிபாடு சார்ந்ததாகும். பிராமணர்கள் மற்றும் சத்திரியர்களின் உபயோக முறைக்கும் படைகளுக்காகவும் தேர்கள் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. தேர்கள் சமயம் சார்ந்த மற்றும் சமயம் சாராத உபயோகங்களுக்கானவைகளாக பயன்படுத்தப்பட்டது. சமயம் சாராத பயன்பாடுகளாக போர்கள், பொது ஜன போக்குவரத்து, திருமணங்கள் ஈமச்சடங்குகள் போன்ற நிகழ்வுகளுக்கு பயன்படும் சாதனமாக இருந்துள்ளன. மேலும் குழந்தைகளின் விளையாடும் பொருளாகவும் சிறிய அளவிலும் பயன்படுத்தப்பட்டது.

சதுரங்கம்

இந்தியப் படையானது “சதுரங்கம்” எனப்படும் நால்வகை படையமைப்பு முறையினை கொண்டதாக விளங்கியுள்ளது. உதாரணமாக தமிழகத்தின் பண்டைய வரலாற்றுச் சுவடுகள் கூறுவது நால்வகை படைமுறைகள், அதாவது, தேர்படை, யானைப்படை, குதிரை (பரி) இரதம் (களிற்று) காலாட்படை ஆகும்.²

மேலும் ஆறுவகைப்படால்களில் மேற்சொன்ன காலாட்படையிலேயே வில், வால்(கத்தி) வேல் ஆகியவை உட்பிரிவுகளாக கருதப்பட்டது. தமிழகத்தில் தேர் ஏறிச்செல்லும் முறை இருந்ததை ஜெயங்கொண்டார் மற்றும் கம்பர் ஆகியோர் கருதியுள்ளனர். தமிழகத்தில் பதினோராம் நூற்றாண்டு வரை தேர் உபயோகத்திலிருந்து வந்தது.

தேர்படையை கம்பர் குறிப்பிடும் போது தேர் செலுத்துபவர் **தேரர்** மற்றும் **தேரோர்** அல்லது **தேரினர்** என்று அழைக்கப்பட்டதாக கூறியிருக்கின்றார்.³

போர்மேற்செல்லும் தேர்கள்

போருக்குச் செல்லும் தேரானது மணிகள் ஓசை எழுப்புவதற்காகவும், கொடிகள் (Flag) நாடு மற்றும் மன்னரின் இறைமையை வெளிப்படுத்தவும், சக்கரங்களுடன் அமைக்கப்பட்டிருந்தது என முத்தரைய மன்னன் மாறனின் செந்தலைத்தூண் கல்வெட்டில் பொறிக்கப்பட்டுள்ளது. தேரானது கைவினை நுட்ப கலைஞர்களால் படைக்கப்பட்ட போதிலும் போர்களின் முடிவில் அதிகளவிலான சேதங்களை அடைவது தேர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

தேருக்கான, சமமான பொருளாக கருதப்படுவது குயவு, வையம், கொடிஞ்சி, சயந்தனம் என்பவை ஆகும். சயந்தனா என்பது சமஸ்கிருத மொழியில் கூறப்படுவதாகும். திக்கிரி, எந்திரம், கவரி, அரி, இரதம் மற்றும் கூவிரம் என்று குறிப்பிடப்படுகிறது.

நாட்டுவகை **சக்கரத்தேர்** அல்லது **வண்டிகள்** பாண்டில் சகடம், ஒழுகை மற்றும் சாக்காடு ஆகியவைகள் ஆகும். இவைகள் எளிதானவைகளாகவும் போர்வீரர்கள் பயன்பாட்டிற்கு ஏதுவாக அமைக்கப்பட்டிருந்தது. எந்திரத்தை **எந்திரத்தேர்** என்று சேக்கிழார்⁴ கருதியிருக்கிறார். எந்திரம் என்பது வண்டிச் சக்கரத்தை குறிப்பதாக அமைந்துள்ளது. மேலும் இச்சொல் சமஸ்கிருத நடையில் இரதமாக குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

அர்த்த சாஸ்திரத்தை இயற்றிய கௌடில்யர் தேர் என்பதை **“தேவ இரதம்”** என்று

ISSN:2582-9513

Pranav Journal of Fine Arts

(A Peer Reviewed Quarterly Online Journal)

குறிப்பிட்டுள்ளார். அதாவது கடவுளர்கள் பயனிக்கும் வாகனம் மற்றும் புஷ்ய இரதம் என்பது மகிழ்ச்சியான பயணத்தை குறிப்பதாகும். மேலும் “சக்ராயுத்தா” என்றும் கூறுகின்றார். சக்கரந்தாங்கிய வாகனம் என்பதாகும்.

மானாரம் என்னும் நூலில் தேர்வகைகளில் “ஷடங்க” எனும் வகை இரதம் பற்றி குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. மேன்மை பொருந்திய மாட்சிமை தங்கிய அரசு, அரசிகள் வலம் வர “பிரவாஹனம்” என்னும் இரதம் இவ்வாறு கூறப்படுகின்றது. மிருச்சகடிகம் என்னும் நூலிலும் இதனைப்பற்றி கூறப்பட்டுள்ளது. தேர் அல்லது இரதம் என்பது இராஜாங்கத்தின் குறியீடாக கருதப்பட்டு வந்துள்ளது.

இராஜபரிசின்னம் அல்லது இராஜபரிச்சண்டம் என்பது ஆகும். ஆயுதங்கள் வெண்கொற்றக்குடை முரசு, செங்கோல், தாங்கி தேர் அல்லது இரதம், பலாக்குகள் மாட்சிமை தங்கிய தேர் அல்லது இரதம், பல்லாக்குகள் மாட்சிமை தங்கிய மன்னர்களால் ஈர்க்கப்பட்ட, ஜனங்களால் போற்றப்பட்ட இராஜ்ய பரிபலானம் மிகுந்தோர்கள் பயன்படுத்தும் வாகனமாக அமைந்தது.

தேர்கள் இரண்டு அல்லது நான்கு குதிரைகள் பூட்டி இழுத்துச் செல்லும் முறையிலேயே அமைந்திருக்கும் எனப்பட்டான். தேர் செலுத்துபவன் “தேர்பாகன்” எனப்பட்டான். சாரதி, சூடன், வளவன் என்றும் அழைக்கப்பட்டார். இவனுடைய பணி குதிரை மற்றும் தேரைப்பராமரிப்பது மற்றும் தேர் செலுத்துவது.

வாகன முறைமைகள்

வாகனத்தை (தேர்) செலுத்துவதற்கு பயிற்சி பெற்ற தகுதிகள் உறுதிசெய்யப்பட்டது. “தேர்” அல்லது “இரதம்” உயர் வகுப்பு மக்கள் பயன்படுத்தப்பட்டதாக குறிப்புகள் உள்ளன.⁶

கோயில்தேர்

வைரத்தேர் என்றும் அழைக்கப்படுவதுண்டு, மரத்தின் இருதய பகுதியான மையத்திலிருக்கும் பகுதியால் அமைக்கப்பட்டது. இந்த வைரபகுதி உறுதி மற்றும் வலிமையான தன்மை உடையது. கம்பர் வைர அச்சுப்பற்றி வரிகளில் குறிப்பிட்டுள்ளார். “வைரம் இட்ட அச்சு” “வைராட்டி நூற்றதட்டு” வைரத்தேர்-ஐ பிரிதோர் பொருளில் கூறப்படுகின்றது. “சித்திரத்தேர்” சித்திரம் என்பது வடிவங்கள், உருவங்கள் அதனை சிற்பங்கள் பொருத்தப்பட்ட இரதங்கள் இருந்துள்ளதை கம்பர் தமது ராமாயணத்தில் இந்திரஜித் சித்திரத்தேர் அல்லது வைரத்தேரில் உருவச் சிலைகள், சிற்பங்கள் இருந்துள்ளதாக கூறியுள்ளார்.

சட்டத்தேர்

இரண்டாவது வகைத்தேர் சட்டத்தேர் இவைகள் மரச்சட்டங்கள் பொருத்தப்பட்டவைகளாகும். மணிமேகலையில் “பொலன்தேர் அல்லது பொன்தேர்” என்று கூறப்பட்டுள்ளது.

சகடை

சகடை என்பது சக்கர வண்டி, இவை 2 அல்லது 4 ஆரங்கள் பெற்றிருக்கும் தங்கத்தேர், வெள்ளித்தேர்

ரிக் வேதத்தில் தேர்கள் பற்றிய குறிப்புகள் கிடைக்கின்றன.

Tamil University Thanjavur
Department of Sculpture
International Conference

" Cultural Heritage In Indian Sculpture – A Magnificent Art Form "

" இந்திய சிற்பக்கலை - கலாச்சார பாரம்பரியத்தின் ஆகச்சிறந்த கலை வடிவம் "

Pranav Journal of Fine arts

பிரணவ நுண்கலை ஆய்விதழ்

Volume:2 Issue:1 March 2023

145

ISSN:2582-9513

ISSN:2582-9513

Pranav Journal of Fine Arts

(A Peer Reviewed Quarterly Online Journal)

சிலப்பதிகாரம் கூறும் தேர்

சோழ மன்னன் பொற்றேர் செழியன் என்று குறிப்பிடுகின்றது. பொன்னாலான தேரினில் பவனி வந்திருக்கின்றான்.⁷

கம்பர் கூறிய தேர்

இராமரின் திருமண வைபவம் தங்க அச்சு மற்றும் ஆரங்கள் பூட்டிய இரதத்தினில் வெள்ளி சக்கரங்கள் வைர பலகைகள் பொருத்தியிருந்தன என்று கூறியுள்ளார். சுந்தரபாண்டியன் ஸ்ரீரங்க ரங்கராதருக்கு தங்கத்தேர் கொடை அளித்திருக்கிறான். இந்த பொன்னாலான தேர் அஸ்வஇரதம்⁸ மகாதானம் எனப்படும்

தெப்பத்தேர்

தெப்பத்தேர் என்பது தெப்பத்துளத்தில் மிதக்கும் தேர் ஆகும். பெப்பலர் என்னும் அறிஞர் தெப்பம் என்ற சொல் ஹீப்ரு தெபா- தெபா மற்றும் கிரீக்-ல் இபோடோஸ் என்றதிலிருந்து வந்துள்ளது. தெப்பம் என்ற சொல்லுக்கு இணையானதாக பட்டினர், அம்பி, பருவாய், மிதவை என்ற பெயர்களைத் தாங்கியதாக சூடாமணி குறிப்பிட்டுள்ளதாக இராச காளிதாஸ் கூறியுள்ளார்.

நிலைத்தேர்

எனப்படுவது நிறுத்தப்பட்டிருக்கும் தேராகும்.

இயல்தேர்

என்பது நகரும் (நகர்ந்து செல்லும்) தேராக கருதப்படுவது

இயங்கா நிலைத்தேர்

ஓரிடத்திலேயே நிறுத்தப்பட்டிருக்கும் அசையாத நிலையை கொண்டதாகும்

நிலைபெயரா நிலைத்தேர்

ஓரிடத்தில் நிற்குகொண்டு நிலையத்தைவிட்டு செல்லாமல் நின்று கொண்டிருப்பது பூமியைப்போல என்று பூமியை நிலைபெயரா நிலைத்தேராக மதுரைக் கல்மயக்கத்தில் கூறப்பட்டுள்ளது.

இடைக்கால இந்திய வரலாற்று காலங்களில் கோயில்களில் கல்லிலான சக்கரத்தேர் உருவாக்கப்பட்டது

போகு ஒழு(ங்)கை

தேர் செல்லும் தடம் அல்லது பாதை இவ்வாறாக அழைக்கப்பட்டு வந்துள்ளது.

புராணங்களில் தேர்

பிரமாண்ட புராணத்தில் தேர் பற்றிய செய்திகள் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. வைகுண்டத்தில் தேர், இரதம்⁹ இருந்துள்ளதை காட்டப்பட்டுள்ளது.

விழாக்களில் தேர்

அப்பர் மற்றும் திருஞானசம்பந்தர் தேர்கள் பற்றி குறிப்பிட்டுள்ளார். மார்கழி திருவாதிரை, தைப்பூசம், பங்குனி உத்திரம் ஆகிய விழாக்காலங்களில் தேர் திருவிழா நடைபெற்றதை சான்றுகளின் வழியாக அறியமுடிகிறது. அப்பர் சிவபெருமானை “ஆழித்தேர் வித்தகன்” என்று கூறியுள்ளார். பெரும்பாலான இடங்கள் தெருக்கள், தேர்கள் நிற்கும் இடங்கள் தேரடி வீதி, தெருக்கள் என்றும்

ISSN:2582-9513

Pranav Journal of Fine Arts

(A Peer Reviewed Quarterly Online Journal)

அழைக்கப்படுகின்றது.

சோழர் காலத்தில் முதலாம் குலோத்துங்கன், விக்ரம சோழன், மூன்றாம் குலோத்துங்கன், கோப்பெருஞ்சிங்கன் காலங்களில் தேர்கள் கோயில்களுக்கு வழங்கப்பட்டுள்ளது.

விக்ரம சோழன் காலத்தில் சிதம்பரம் நடராஜர் கோயிலுக்கு பொற்றேர் பொன்தோர், வழங்கப்பட்டிருக்கின்றது.

ஒட்டக்கூத்தர் செய்திகளின்படி இரண்டாம் குலோத்துங்கன் காலத்திலும் இறைவனுக்கு தேர் வழங்கப்பட்டது. திருக்காமக்கோட்ட அம்மனுக்கும், பொன்தேர் வழங்கப்பட்டுள்ளது. திருத்தேக்கத்தேவர் அதனை உறுதிப்படுத்தும் விதமாக தங்கயானை (பொன்னாலான யானை) வாகனம் இருந்துள்ளதை குறிப்பிட்டுள்ளார்.¹⁰

இரண்டாம் பாண்டியர் காலத்தில் சுந்தரபாண்டியர் காலத்தில் பொன்னாலான தெப்பத்தேர், தேர் (இரதம்) வாகனங்கள் அளிக்கப்பட்டதை "கோயில் ஒழுக்கு" என்னும் அரங்கநாதர் அமைந்த ஸ்ரீரங்கம் கோயில் பதிவுகளில் இடம்பெற்றுள்ளது.

மேலும் 12ம் நூற்றாண்டில் தெப்பக்குளம் தோண்டப்பட்டு தெப்பத்தேர்விழா நடைபெற்றதாக கோயில் பதிவுகள் உள்ளன.

சடாவர்மன் சீவல்லபன் அம்பாசமுத்திரக் கோயிலுக்கு தேர் வழங்கிய செய்திகள் தென்னிந்திய கோயில் கல்வெட்டுகள், சுந்தரபாண்டியன் காளையார் கோயில் கல்வெட்டுக்கள் குறிப்பிடுகின்றது. விஜயநகர காலம் தேர்களின் பொற்காலம் எனலாம். இரண்டாம் தேவராயர், மல்லிகார்ஜீனர், வீரராயர் சதாசிவர், திருமலை, முதலாம் ஸ்ரீரங்கர் ராஜநாராயணர் சம்புவராயர், செவ்வப்பராயக்கர், தஞ்சை ரகுநாத நாயக்கர் இவர்கள் காலத்தில் தேர்களும் தெப்பத்தேர்களும் பெருமளவில் உருவாக்கப்பட்டது.

அடிக்குறிப்புகள்

1. RajuKalidoss, Temple Cars of Medieval Tamilagam, Vijay Publishers, Madurai 1989. P.20, 22
2. N.Subramanian. Sangam Polity. P.140,141
3. கம்பராமாயணம்
4. பெரியபுராணம் 8
5. மானசாரம்
6. Rajukalidoss, Temple Cars of Medieval Temilaham, Maurai, 1989, P.24
7. சிலப்பதிகாரம்
8. கம்பராமாயணம்
9. பிரம்மாண்டபுராணம்
10. குலோத்துங்க சோழன் உலா

